

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1909. Första Kammaren. N:o 13.

Tisdagen den 23 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Justerades protokollet för den 16 i denna månad.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Riksdagens sistlidna år församlade revisorers berättelse om verkställd granskning af statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1907.

Föredrogs och hänvisades till lagutskottet herr *Barthelsons* den 20 innevarande februari afgifna och då bordlagda motion, n:o 55, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag om skogsaccis.

Vid föredragning af herr *Hägglunds* den 20 innevarande månad bordlagda motion, n:o 56, angående skrifvelse till Konungen i fråga om förvärfvande åt staten af malmfältet vid Tarrekaise, beslöt kammaren hänvisa denna motion till sitt tillfälliga utskott n:o 1.

Vid föredragning af herr *Nilssons* den 20 i denna månad väckta, samma dag bordlagda motion, n:o 57, angående skrifvelse till Konungen med begäran om förbud mot tillverkning för export af smör med en vattenhalt öfverstigande 16 procent, beslöt kammaren hänvisa denna motion till sitt tillfälliga utskott n:o 2.

Föredrogs, men bordlades ånyo på flere ledamöters begäran statsutskottets den 20 innevarande månad bordlagda utlåtanden n:is 22—24.

Vid föredragning af statsutskottets den 20 i denna månad lagda memorial n:o 25, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beträffande en fråga under riksstatens första hufvudtitel, god den i detta memorial föreslagna voteringsproposition.

Föredrogos, men bordlades änyo på flere ledamöters begä följande den 20 innevarande februari bordlagda ärenden, nämligen statsutskottets memorial n:o 26, bankoutskottets memorial n:o 2 äfvensom lagutskottets utlåtande n:o 9.

Ledighet från riksdagsgöromålen beviljades:

herr *Bergendahl* under 14 dagar fr. o. m. den 25 innev. febr.

» *Hägglund* fr. o. m. den 24 innev. febr. t. o. m. den 10 nästkommande mars.

Justerades fem protokollsutdrag för denna dag, hvarefter kammaren åtskildes kl. 3,16 e. m.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.

Onsdagen den 24 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Upplästes följande till kammaren inkomna dödsbevis:

Att f. d. landshöfdingen m. m. friherre *N. A. Hjalmar Palmstierna* afled härstädes söndagen den 21 februari kl. 3,30 e. m. i en ålder af 72 år 10 månader 21 dagar utaf cordioarteriosclerosis — kalkvandling i hjärtat och blodkärlen — intygas härmed.

Stockholm den 23 februari 1909.

S. von Hofsten.

Legitimerad läkare.

Herr talmannen yttrade: Mine herrar! Det budskap, som nyss blifvit oss lämnadt, har inom vår kammare framkallat bedröfvelse och innerligt deltagande.

Den lifsgärning, som så plötsligt lycktats, har kännetecknats af varm, lefvande fosterlandskänsla, af orubblig plikttrohet, af målmedvetenhet och klokhet. Och därför gjorde sig ock friherre Hjalmar Palmstierna kraftigt gällande på alla de områden, där Konungens, där hans medborgares förtroende satte honom att verka. Hans rika erfarenhet, hans grundlighet, hans varma intresse för allmänt väl tillvunno honom i hög grad aktning, tillgifvenhet och erkännande från alla dem, som med honom fingo arbeta. Icke minst inom Första Kammaren kommer han att lämna ett stort tomrum efter sig, svårt att fylla. God kamrat, trofast arbetare, ägnade han sina sista timmar, ja man kan säga, sina sista minuter i lifvet åt fosterländskt ifrigt arbete. Den gedigna, värdefulla insats, som han tillfört vårt arbete, hans ädla, vinnande personlighet skola af Första Kammaren i tacksam, vördad hågkomst bevaras.

Frid och tacksamhet öfver friherre Hjalmar Palmstiernas minne.

På framställning af herr talmannen beslöt kammaren att till Konungen aflåta underdånig skrifvelse med anmälan om det timade dödsfallet samt den därigenom inom kammaren uppkomna ledigheten bland riksdagsmännen för Jönköpings län; hvarefter ett i sådant afseende uppsatt förslag till underdånig skrifvelse upplästes och godkändes.

Justerades protokollet för den 17 i denna månad.

Upplästes ett protokoll af följande lydelse:

År 1909 den 23 februari sammanträdde kamrarnes valmän för utseende af kommitterade för tryckfrihetens vård; och befunnos, efter valförrättningens slut, hafva blifvit till kommitterade utsedda:

riksantikvarien <i>Gustaf Oscar Augustin Montelius</i>	med 19 röster
f. d. riksantikvarien <i>Hans Olof Hildebrand Hildebrand</i> »	19 »
f. d. justitierådet <i>Johan Fredrik Ivar Afzelius</i>	» 19 »
f. d. lektorn <i>Teofron Adolf Säve</i>	» 19 »
bibliotekarien <i>Erik Axel Karlfeldt</i>	» 19 »
f. d. justitierådet <i>Johannes Hellner</i>	» 16 »

Nils Nilsson.

Gust. Tamm.

Lars Berg.

M. E. Svallingson.

På framställning af herr talmannen beslöts, att förevarande protokoll skulle läggas till handlingarna äfvensom att Riksdagens kansli-deputerade skulle genom utdrag af protokollet underrättas om detta val samt anmodas låta uppsätta och till kamrarna ingifva förslag

dels till förordnanden för de valda, dels ock till paragraf rörande valet i riksdagsbeslutet.

Anmäldes och bordlades statsutskottets utlåtanden:

n:o 27, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af lägenheter från förra hospitalsegendomen Kolstad i Östergötlands län;

n:o 28, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af ett till förra öfverstebostället Orreholmen i Skaraborgs län hörande hemman Blackorna n:o 1;

n:o 29, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af fem lägenheter från förra majorsbostället Järrestad n:is 5, 7 och 23 i Kristianstads län;

n:o 30, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af tvenne områden från förra hospitalshemmanet Köpetorp n:o 1 i Östergötlands län;

n:o 31, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af en lägenhet från förra militiebostället Gladsax n:o 21 i Kristianstads län;

n:o 32, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af mark från Laholms kungsladugård i Hallands län; och

n:o 33, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning af en lägenhet från förra militiebostället Norr Salbo n:o 5 i Västmanlands län;

bevillningsutskottets memorial och betänkande:

n:o 6, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut rörande bevillningsutskottets betänkande n:o 2, i anledning af justitieombudsmannens framställning om ändring af 11 och 13 §§ i förordningen angående försäljning af brännvin den 9 juni 1905, samt

n:o 7, i anledning af väckt motion om stämpel å bevis om tillstånd att köra med automobil å allmän väg eller gata m. m.;

lagutskottets utlåtanden:

n:o 10, i anledning af väckta motioner om ändrad lydelse af 2 § 1 mom. i förordningen angående skogsvårdsafgifter den 24 juli 1903;

n:o 11, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående dödsstraffets afskaffande; och

n:o 12, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående borttagande ur strafflagstiftningen af påföljden förlust af medborgerligt förtroende; äfvensom

Första Kammarens tillfälliga utskotts utlåtande n:o 3, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t i fråga om åstadkommande af utredning angående lämpligheten af bestämmelser om ursprungsbeteckning å utländska ägg vid import till Sverige.

Anmäldes konstitutionsutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse till Konungen angående af Riksdagen beslutade ändringar i rikets grundlagar.

Detta skrifvelseförslag blef på begäran bordlagdt.

Vid ånyo skedd föredragning af statsutskottets den 20 och 23 innevarande februari bordlagda utlåtanden:

n:o 22, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse till landtförsvaret af en del utaf kungsladugården Vall; och

n:o 23, i anledning af vissa af Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen gjorda framställningar om anslag för statens järnvägar,

biföll kammaren hvad utskottet i dessa utlåtanden hemställt.

Föredrogs ånyo statsutskottets den 20 och 23 innevarande månad bordlagda utlåtande n:o 24, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition angående beviljande af anslag för utvidgning af inseglingsrännan till Trelleborgs hamn, dels ock en i ämnet väckt motion.

Mom. a)

Utskottet hade i föreliggande moment hemställt, att Riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts i en den 29 januari 1909 till Riksdagen aflätn proposition därom gjorda framställning, måtte för utvidgning af inseglingsrännan till Trelleborgs hamn, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med af järnvägsstyrelsen uti skrifvelse till Kungl. Maj:t af den 7 januari 1909 angifven plan, bevilja ett belopp af 130,000 kronor äfvensom bemyndiga riksgäldskontoret att redan under innevarande år tillhandahålla järnvägsstyrelsen nämnda belopp.

Anslag för utvidgning af inseglingsrännan till Trelleborgs hamn.

Herr Pettersson, Fredrik: Det är en något ovanlig form, hvori detta utskottsbeslut föreligger, i det att utskottet uttalar sitt beklagande öfver en utgift, som hela utskottet har varit ense om att tillstyrka. I vanliga fall brukar utskottet komma med ett till- eller afstyrkande, men jag förstår nog, att utskottet här velat gifva uttryck åt sin missbelåtenhet med att detta anslag redan nu måste öfverskridas, att nya kraf redan ställas på förslaget utan att nå-

Anslag för utvidgning af inseglingssännen till Trelleborgs hamn. (Forts.)

got som helst nytt faktum kommit till, sedan beslutet fattades, med undantag af tyska järnvägsstyrelsens hemställan.

Emellertid är det icke för detta, som jag vågat begära ordet, utan jag ber att få taga kammarens uppmärksamhet ett ögonblick i anspråk vid denna punkt, då jag kommit att tänka på vid dessa anslag för uppmuddringar och hamnanläggningar, hur föga plats lämnas för svensk företagsamhet och svenskt arbete. Under 10 å 11 år har Riksdagen, förutom det årligen utgående anslaget på 400,000 kronor till mindre hamnar och farleder, till vissa angifna företag beviljat icke mindre än omkring 2,800,000 kronor, och af dessa arbeten hafva sådana för icke mindre än cirka 2,600,000 kronor, alltså så godt som allt, öfvertagits af utländska entreprenörer eller utländska firmor. Jag skulle icke heller fästat uppmärksamheten vid förhållandet, om detta gällde en sådan anslagsutgiftspost, beträffande hvilken man hade anledning tro, att den icke skulle så länge fortfara, men vi se, att hvarje år ställer sjöfarten nya kraf på farleder, tonnaget blir större, och nu hafva vi i Sverige en fiskehamnskommission, som snart kommer in till Riksdagen med en hel plan för nya hamnar. Då det alltså är en ständigt fortlöpande kedja af utgifter, har jag tyckt det vara hårdt, om det icke skulle kunna beredas plats för svensk företagsamhet vid dessa arbeten. Det är icke några småsaker det är fråga om. Under de sista tio eller elfva åren har det till liknande företag å Sveriges västra kust beviljats sammanlagdt 836,000 kronor i rundt tal till danska firmor. Vidare till Simrishamns hamn 253,500 kronor, till Skanörs hamn 272,000 kronor, till uppmuddringsarbeten i Kalmar sund 405,000 kronor, till ångfärjelägen i Trelleborgs hamn 850,504 kronor plus hvad staden gifver, ungefär lika mycket, plus de 130,000 kronor, som nu tillkomma. Det är afsevärda siffror som särskildt framträda då man ser huru andra länder söka skydda sina egna arbeten och bibehålla arbetsmarknaden för sig själfva. Här talades för åtta dagar sedan om att man skulle vara beredd på uppoffringar för att få fram de svenska näringarna. Jag tror icke, att man behöfver göra så stora uppoffringar för att få fram den svenska företagsamheten i detta fall, endast man försöker lindra villkoren i afseende på tidsbestämmelser o. d., så att den svenska företagsamheten lättare kan starta och därigenom komma i jämbredd med utlandet. Nu har man visserligen sagt, att dessa företag icke alltid äro så vinstgifvande för de utländska firmorna, men när man ser detta exempel, att den firma, som bygger hamnen, och som, efter hvad Kungl. Maj:t och utskottet säga, skulle erhålla förtroendet att utvidga inseglingssännen, utan några konkurrenser själfmant nedsatt priset med 15 öre per kubikmeter för det arbete som nu är i fråga att utföra, kan man lätt tänka sig, att priset från början varit för firman synnerligen fördelaktigt.

Det är för att gifva uttryck åt den sträfvan, som börjar göra sig gällande på alla håll att på allt sätt söka uppmuntra arbetet inom våra egna landamären, som jag velat fästa uppmärksamheten härpå. Jag tillägger, att den väg staten går i sådana företag, den vägen gå de enskilde också, ty på flere ställen i landet är det utländska fir-

mor, som fullgöra sådana uppdrag som här äro i fråga. Mot det slut hvartill utskottet kommit har jag icke något att erinra.

*Anslag för
utvidgning af
inseglings-
rännan till
Trelleborgs
hamn.*

(Forts.)

Herr statsrådet grefve Hamilton: Den siste talaren nämnde några siffror, som angävo i hvilken omfattning statens arbeten under senare år öfverlämnats till utländska firmor. Jag kan icke kontrollera dem, jag kan endast säga, att hans uppfattning, att staten på allt sätt bör främja inhemsk industri, när det gäller beställningar för statens räkning, omfattas i hög grad af nu varande regering, och jag tror, att såväl före som under min tid afvikelser därifrån icke gjorts i vidare mån, än hvad som varit nödvändigt, för att icke ringväsendet måtte vinna oberättigade fördelar på statens bekostnad.

Hvad nu särskildt denna fråga vidkommer, så har det ifrågasatts, att detta muddringsarbete skulle öfverlämnas till den entreprenör, som utfört det öfriga muddringsarbetet i Trelleborgs hamn för Trelleborgs stads räkning, och denne är utlänning. Skälet, hvarför man ansett detta, tror jag är fullt talande. Han är på platsen, erbjuder sig att göra arbetet för billigare pris än andra och har behöfliga maskinerier och dylikt. Jag tror knappast, det är något att härvid klandra. Det är nu en dansk firma, som utför detta. När frågan först var före, beklagade icke blott jag utan äfven järnvägsstyrelsen i hög grad, att man skulle behöfva härvid använda den danska firman, och så har det varit många gånger under senare år, att det varit dansk företagsamhet, som fått komma fram och erhållit arbeten. Men detta har icke, såvidt jag vet, berott därpå, att man ställt sig på den ståndpunkten, att, då någon erbjuder sig att utföra ett arbete för billigare pris, man måste taga denne, utan helt enkelt därpå, att denna muddringsverksamhet i spekulationssyfte icke tycks vara upptagen här i Sverige. Jag har icke lyckats få tag på någon sådan firma. Det finnes stora muddringsföretag, i synnerhet uppåt Norrland, som drivas af kommunerna själfva, men någon muddarfirma, som här uppträdt konkurrerande med utlänningarna, känner jag icke till. Visserligen kan och bör staten göra mycket för att uppamma och uppmuntra inhemska näringar, men huru det här skulle gå till, vet jag icke. Om den ärade talaren kunde gifva någon anvisning härför, vore jag tacksam. Den ärade talaren sade, att ett sätt vore att lämna billigare villkor. Det kan ju hända, men nog får man väl gå saken närmare inpå lifvet, nog bör man väl säga, på hvad sätt staten skall gå tillväga, då det gäller att upptaga konkurrensen med utlänningen.

Det var detta jag ville säga, och jag slutar med hvad jag började. Jag tror icke, att den ärade talaren betviflar, att regeringen är lifligt besjälad af tanken, att svenskt arbete användes vid utförande af offentliga arbeten, där så kan ske, och för min del ber jag kammaren vara öfvertygad om, att jag skall göra allt hvad på mig ankommer för att främja denna sak.

Herr Fränckel: Jag skulle vilja besvara den första invändningen, som den förste ärade talaren gjorde däremot, att utskottet i motiveringen uttryckt sitt beklagande öfver, att detta anslagskraf nu fram-

Anslag för
utvidgning af
inseglingss-
rännan till
Trelleborgs
hamn.
(Forts.)

kommit, och jag vill därvid påminna om, att i utskottet meningarna icke voro delade i frågan, huruvida ett sådant yttrande borde inflyta i motiveringen. Och hvarför? Jo, därför att, när propositionen om utförande af detta enligt min uppfattning mycket förhastade och ruinerande företag inkom till Riksdagen, nämligen om inrättande af ångfärjeförbindelse mellan Trelleborg och Sassnitz, ryggade man tillbaka för de stora utgifter, som detta åtminstone under lång tid framåt improduktiva företag skulle medföra för staten. Men man hoppades naturligtvis, att utgifterna för detsamma skulle stanna inom det belopp, som då var framlagdt. Nu finna vi, att det icke varit tillräckligt, och det uppgafs till och med under utskottsbehandlingen, att det icke ens komme att stanna vid detta förhöjda belopp. Var det icke då naturligt att utskottet åtminstone gaf uttryck åt den uppfattning, att det måste beklaga, att man icke kunnat hålla sig inom förut bestämda gränser. Å andra sidan var det alldeles omöjligt att motsätta sig det begärda anslaget, ty jag antager, att man i utskottet lika litet som i Riksdagen ville taga på sitt ansvar, att, när denna dyrbara anläggning kommer i gång, det möjligen, om icke detta komme till utförande, skulle inträffa olycksfall inom hamnområdet, då naturligtvis det skulle hafva skylts på, att Riksdagen icke tagit hänsyn till den varning, som regeringen gifvit, och dess uppmaning att lämna anslag till sådan utvidgning af hamninloppet, som man nu blifvit gjord uppmärksam på. Jag tror sålunda, att om det slut, hvartill utskottet kommit, alla vore öfverens, och om man begrundar det sätt, hvarpå frågan framkommit, kan det icke vara underligt, att man äfven instämmer i utskottets beklagande.

Hvad den senare delen af frågan beträffar, angående muddringsarbetet, så är för det första, såsom statsrådet påvisade, faktiskt otänkbart att för komplettering af ett arbete som detta, hvilket går löst på 800,000 kronor, då kompletteringen går till en kostnad af 130,000 kronor, skulle tagas annan entreprenör än den, som nu håller på med muddringen i dess helhet. Gifvet är, att detta senare muddringsarbete bör utföras af samma firma, i synnerhet vid det förhållande, hvarom vi nu fått upplysning, att denna del af arbetet verkställas efter billigare ackordspris.

Det var dock icke egentligen denna sak den ärade talaren ville åt, utan han frågade, hvarför vi icke själfva gjorde dylika arbeten, utan anlidade utländska firmor härför. Hvad först själfva saken beträffar tror jag, att när denna utgift gått till utlandet, beror det precis på samma skäl, som gjorde, att vi måste gå till utlandet och beställa den andra färjan. Hade verkligen denna fråga om öppnandet af ångfärjeförbindelse mellan Trelleborg och Sassnitz behandlats med mera sans och hade man således icke slagit fast, att den skulle vara färdig redan den 1 juli 1909, så hade möjlighet förefunnits att åstadkomma äfven dessa arbeten genom svenska firmor, men såsom frågan nu förelåg, var det icke möjligt. Jag har vidare fått den uppgiften, att muddringsarbetena under senare tid i vårt land verkligen fått utföras af dessa stora danska firmor, därför att vi här i Sverige, om jag så får säga, ännu icke äro funtade att verkställa dylika, emedan vi icke hafva den materiel detta kräfver. Jag instämmer gärna med

den förste talaren i att det vore önskligt, att vi i afseende å kommande arbeten med fiskehamnar måtte inrätta oss så, att vi själfva kunna utföra dem, och konsten är icke stor. Det gäller endast att åstadkomma förlagskapital för entreprenörer för att dessa må skaffa sig nödig materiel. Jag tror således i detta fall, att vi kunna hoppas, med den erfarenhet vi nu hafva om dessa muddringsarbeten, att de skola komma i svenska händer, men till dess så sker, tror jag det varit omöjligt att här gå annorlunda tillväga än Trelleborgs stad gjort och såsom Kungl. Maj:t nu föreslagit. Jag ber att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Anslag för utvidgning af inseglingsrännan till Trelleborgs hamn.

(Forts.)

Öfverläggningen ansågs härmed slutad, hvarefter kammaren biföll hvad utskottet i föreliggande moment hemställt.

Mom. b).

Utskottets hemställan bifölls.

Föredrogs ånyo och företogs punktvis till afgörande statsutskottets den 20 och 23 i denna månad bordlagda memorial n:o 26, i anledning af kamrarnas skiljaktiga beslut i vissa frågor rörande anslag under riksstatens sjätte hufvudtitel.

Punkten 1.

Hvad utskottet i den återförvisade punkten 12 af utlåtandet n:o 7 hemställt bifölls.

Punkten 2.

Den föreslagna voteringspropositionen godkändes.

Vid förnyad föredragning af bankoutskottets den 20 och 23 innevarande månad bordlagda memorial, n:o 2, om verkställd granskning af riksbankens styrelse och förvaltning, biföll kammaren hvad utskottet i detta memorial hemställt.

Vid ånyo skedd föredragning af lagutskottets den 20 och 23 innevarande februari bordlagda utlåtande, n:o 9, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående verkställighet i vissa fall af straff, ådömdt genom icke laga kraft ägande utslag, till lag om ändrad lydelse af 1 § i lagen den 1 juli 1898, innefattande vissa bestämmelser om beräkning af straffid, och till lag om ändrad lydelse af 12 § i lagen angående villkorlig frigifning den 22 juni 1906, biföll kammaren hvad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag

dels till Riksdagens skrifvelse, n:o 16, till Konungen, an
val af Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare,

dels ock till Riksdagens förordnanden

n:o 17, för revisionssekreteraren m. m. B. F. E. Hasselrot
vara Riksdagens justitieombudsman, och

n:o 18, för häradshöfdingen m. m. doktor Ossian Berger att vara
Riksdagens justitieombudsmans efterträdare.

Justerades sex protokollsutdrag för denna dag, hvarefter kam-
maren åtskildes kl. 1,53 e. m.

In fidem

A. v. Krusentjerna.

Torsdagen den 25 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 3 e. m.

Herr statsrådet *Petersson, Alfred*, aflämnade Kungl. Maj:ts nedan-
nämnda nådiga propositioner till Riksdagen:

1:o) angående anslag till åttonde internationella tuberkuloskon-
ferensen i Stockholm år 1909, samt

2:o) angående befrielse för förre lokomotivföraren M. J. Andersson
Temén att gällda visst honom till utgifvande ådömdt ersättnings-
belopp.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flere ledamöters begäran
följande under gårdagen bordlagda ärenden, nämligen konstitutions-
utskottets förslag till Riksdagens skrifvelse till Konungen angående
af Riksdagen beslutade ändringar i rikets grundlagar, statsutskottets
utlåtanden n:is 27—33, bevillningsutskottets memorial och betänkan-
de n:is 6 och 7, lagutskottets utlåtanden n:is 10—12 äfvensom Första
Kammarens tillfälliga utskotts utlåtande n:o 3.

Föredrogos och hänvisades till statsutskottet de under sammanträdet aflämnade kungl. propositionerna.

Ledighet från riksdagsgörömlen beviljades herr *Åkerberg* under två veckor från innevarande dag.

Herr talmannen yttrade, att han, efter öfverenskommelse med herr talmannen i Andra Kammaren, finge hemställa, att Första Kammaren ville besluta att vid det sammanträde, som komme att hållas onsdagen den 3 nästkommande mars, utse elektoror och suppleanter för anställande af föreskrifna val af fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret jämte suppleanter för fullmäktige i nämnda bank och kontor.

Denna hemställan bifölls.

Herr Björklund erhöil på begäran ordet och yttrade: Jag tillåter mig hemställa, att kammaren behagade besluta, att antalet suppleanter från denna kammare för nyssnämnda elektoror skall utgöra åtta.

Härtill lämnade kammaren på gjord proposition sitt bifall.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag.

Kammaren åtskildes kl. 3,13 e. m.

In fidem

A. v. Krusenstjerna.
